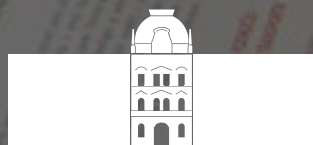

LOGISTIK

Kariere diplomantov Fakultete za logistiko Univerze v Mariboru

Univerza v Mariboru

Fakulteta za logistiko

GoOPTI je mednarodno podjetje, ki se ukvarja s cestnim prevozom potnikov. Trenutno zaposlujejo okoli 50 ljudi, med njimi sta tudi diplomanta Fakultete za logistiko Univerze v Mariboru, Katja Baškovič in Andraž Vrabič. Obujali smo spomine na študijska leta in se pogovarjali o njuni karierni poti ter o izzvih, s katerimi je soočen logistik v današnjem času.

Andraž, vaša pot do zaposlitve v podjetju GoOpti ima za seboj precej zanimivo zgodbo.

Ja, res je. Prvotno sem se hotel zaposliti v Slovenski vojski - moj cilj je bil postati častnik v logističnem bataljonu. Na magistrskem študiju sem izbral smer vojaška logistika, po prvem letniku sem se vpisal na prostovoljno služenje vojaškega roka. Zaradi zdravstvenih omejitev in birokracije tega roka žal nisem uspel zaključiti, hkrati pa mi je v vodo padla tudi pogodba za delo fotografa na križarki. Vrnil sem se na fakulteto in opravil vse izpite za 2. letnik magistrskega študija. Po tem sem odšel na Dunaj, na trimesečni tečaj nemškega jezika. Bival sem v študentskem domu, ki se je kasneje preoblikoval v hostel, kar

je bila priložnost za delo in zaslužek. V hostlu sem stregel, pomagal seliti, vmes pa sem seveda pošiljal prošnje za zaposlitev, ki bi bila bolj primerna moji izobrazbi. Najbolj sem se skoncentriral na nevladne organizacije, ki so skrbele za hitre odzive v humanitarnih krizah. Pri tem so mi pomagali tudi profesorji s fakultete, ki so mi dali priporočilna pisma. Poslal sem jih okoli 50, ampak žal nikjer uspešno - zaenkrat. No, in v času iskanja in pošiljanja ponudb sem na spletni strani FL videl razpis za GoOpti. Ponudbo sem poslal v petek, v ponedeljek sem bil že vabljen na razgovor, v torek sem pričel z delom. Tako da sem na ena dva tri odšel z Dunaja in se naselil v študentskem domu v Ljubljani.

Pogoji za delo na začetku niso bili idealni, ampak sem preračunal, kaj je bolje – ostati na Dunaju in delati kot natak, pomočnik v kuhinji ali maser, ali se zaposliti v logistiki. Očitno je prevladalo slednje. Delal sem od petih, šestih zjutraj do poznega popoldneva, ponoči sem sanjal razpredelnice, vendar sem se zavedal, da je treba začeti na »dnu«, da lahko rasteš, da dobiš vpogled v procese in da lahko kasneje predlagaš in uvajaš izboljšave.

V podjetju GoOpti sem zaposlen že več kot 4 leta, od tega sem dve leti delal kot študent. Že od vsega začetka sem imel v podjetju redno zaposlitev, ki se je kasneje prelevila v zaposlitev za nedoločen čas. Trenutno sem vodja oddelka za planiranje in logistiko. Na začetku nas je bilo zaposlenih samo 6, sedaj nas je 50.

Katja, kaj je pa vas pripeljalo v podjetje GoOpti?

Po zaključku vseh izpitov sem začela aktivno iskati zaposlitev. V mojem okolju se ni našlo nič, kar bi vsaj malo dišalo po logistiki, zato sem začela iskati širše. V GoOpti me je pripeljal odziv na oglas, ki smo ga prejeli preko elektronskega sporočila iz referata. Takrat so iskali več različnih profilov, zato sem se javila na oglas in po testiranju uspela priti v planersko ekipo, ki jo vodi prav Andraž. V tem obdobju sem bila med planerji edina ženska.

V podjetju sem najprej delala en mesec kot študentka. V tem času sem se uvajala za planerko.

Sedaj sem redno zaposlena malo več kot eno leto. Pri planiranju smo poleg samega planiranja vedno podajali predloge, kako izboljšati program, s katerim delamo, ter tudi strategijo planiranja. Pomembno je namreč, predvsem pri predaji plana drugemu planerju, da se držimo skupnih pravil in strategije. Poleg planiranja sem občasno prevzemala tudi druge naloge in pri tem raziskovala in spoznavala informacijski sistem, na katerem stoji celotno poslovanje podjetja. Ta radovednost po spoznavanju sistema, kako vse deluje in kako je povezano v ozadju, je pripeljala do ponudbe za delo na drugem delovnem mestu. Tako da sem bila pred kratkim predstavljena iz planerskega dela na delovno mesto Service development officer. V podjetju se zelo dobro počutim, zelo sem zadovoljna z delom, z ekipo, predvsem pa je dober občutek, da se lahko vedno na koga obrnem.

Če malo pomislita, katere so tiste kompetence oziroma znanje, ki vama pomagajo pri opravljanju vajinega dela?

Andraž: Meni najbolj koristi znanje ArcGIS programa, matematični predmeti in jeziki.

Katja: Meni pa znanja logičnega povezovanja, reševanja problemov, matematike in seveda jezikov.

Katja in Andraž, vidva sta bila že v času študija zelo aktivna in vključena v različne aktivnosti in občudniške dejavnosti.

“SANJAL SEM RAZPREDELNICE, VENDAR SEM SE ZAVEDAL, DA JE TREBA ZAČETI NA »DNU«, DA LAHKO RASTEŠ.”

Andraž: Ja, res je. Sam sem se pridružil tutorjem, ki so kar dobra opora in pomoč študentom. Bil sem del skupine LARS, kjer smo se ukvarjali z aplikativnimi projekti, udeleževal sem se dodatnih predavanj. Veliko sem odnesel iz strokovnih ekskurzij, ena nas je vodila tudi na Madžarsko. Skratka, maksimalno sem poskušal izkoristiti ponujeno s strani fakultete.

Kako kot zaposlena gledata nazaj na študentska leta in pridobljeno znanje?

Andraž: Študij logistike mi je bil zelo všeč, ampak sem kmalu ugotovil, da bo za dosego uspehov potrebno ogromno delati in vlagati v svoj razvoj. Edino, kar sem pri študiju pogrešal je to, da je bil obvezen samo en tuj jezik, torej ali nemščina ali angleščina, in ne oba. Nemščina bi morala biti obvezna. To pomanjkljivost opažam tudi skozi izkušnje svojih sošolcev, ki so odšli v tujino in se tam zaposlili. Imam tudi predlog nasplošno, ki bi ga morali izvajati na državni ravni, in sicer, da se na UN študijski program uvede praksa, ki predstavlja temeljni stik študenta z gospodarstvom. Praksa naj bi potekala med 2. in 3. letnikom, čez poletje. V tem času se lahko preizkusiš v delu, ugotoviš, kaj ti ustreza, in nenazadnje dobiš priložnost, da dobiš idejo za diplomsko oz. magistrsko delo.

Katja: Pri študiju sem pridobila ogromno znanj, ki mi omogočajo drugačen pogled na delo, neko osnovo, na kateri lahko vsakodnevno gradim. Poleg študija sem pridobila veliko izkušenj z delom na projektih, s pisanjem člankov, veliko novih znanstev iz različnih držav sveta, kar mi sedaj pomaga pri timskem delu, komunikaciji, ... Mislim, da moraš tako kot študent kot kasneje zaposleni zgrabiti res vsako priložnost, ki pride mimo, kajti le tako dobiš izkušnje, ki ti bodo kasneje enkrat ali večkrat prišle prav. Edino, kar sem pogrešala, je več pravega stika z gospodarstvom. V sklopu študija sem bila v stiku s podjetji le pri izdelavi različnih nalog, pri sodelovanju na projektih itd. Ni pa bilo nekega trajnejšega stika, zato se strinjam z Andražem, da bi tudi na UN študijskem programu lahko dlje časa sodelovali s podjetji oz. opravljali prakso.

Če bi se še enkrat odločala za študij, bi bila izbira enaka?

Andraž: Ja, kaj pa vem. Zdaj ko gledam in poslušam zdravnike (smeh). Ja, ostal bi pri logistiki. Ko sem se vpisal, je bil faks mlad, z mladim in zelo prilagodljivim

ter človeškim kolektivom. Vse se je dalo dogovoriti, tudi če zaradi dela nisi mogel biti toliko prisoten kot so zahtevali. Super je tudi, da se iščejo različne možnosti za študente kot so strokovne ekskurzije po Sloveniji, Evropi (slišal sem celo da ste šli izven teh meja!), Erasmus izmenjava, sedaj se odpirajo novi in krepijo že ustanovljeni laboratoriji, kjer je še veliko za postoriti, a je odličen začetek. Sam sem študijsko leto preživel na Madeiri, kar je bila neprecenljiva izkušnja.

Katja: Tudi jaz. Je pa s tem tako, da če se vidiš v logistiki, ni problema niti s študijem niti z zaposlitvijo. Če ne veš, kaj bi, potem tudi gre in med študijem spoznaš, ali je izbira prava ali ne. Če te pa logistika ne zanima, pa študija ne boš nikoli zaključil. Tako pač je.

Vajin pogled na možnosti za zaposlitev po diplomi oziroma že med študijem.

Andraž: Če na začetku nisi prezahteven, če je cilj pridobivanje izkušenj, potem za zaposlitev ni problem. Treba je začeti na »dnu«, da lahko rasteš, da dobiš vpogled v procese in da lahko kasneje predlagaš in uvajaš izboljšave. Če nimaš dveh levih rok, potem se vedno kaj najde in tako je tudi na področju logistike.

Katja: Zaposlitev ni problem, če si pripravljen delati. Sicer se da delati tudi ob študiju, vendar mislim, da se takrat ne posvečaš popolnoma obojem. Vsekakor je po diplomi lažje, saj se lahko popolnoma posvetiš službi ter spoznavanju podjetja in notranjih procesov, nisi več obremenjen z izpiti, ki jih moraš še narediti ali pa s pisanjem diplomskega/magistrskega dela. Sama sem se pred magistriranjem ob zaposlitvi posvetila predvsem službi, zato imam še vedno star »greh«.

Kakšne so vajine možnosti za nadaljnji razvoj, v poklicnem smislu seveda?

Andraž: Kljub temu, da sem zaposlen že 4 leta, mi je delo še vedno v izziv, imam možnosti za rast in razvoj. V GoOpti skrbijo za dobro počutje in vzdušje svojih zaposlenih. Organizirajo izlete v tujino, skupna druženja in zabave. S Katjo se udeležujeva raznih predavanj, nazadnje sva se udeležila predavanja Slovenskega logističnega združenja, kjer so predstavljali programe za optimizacijo. Kar je bilo super, saj sva lahko potegnili vzporednice z njihovimi progami in videla, kje je manjko naših programov in kje se da še kaj izboljšati. Podjetje vlaga tudi v znanje tujih jezikov

**“MISLIM, DA MORAŠ
TAKO KOT ŠTUDENT KOT
KASNEJE ZAPOSLENI
ZAGRABITI RES VSAKO
PRILOŽNOST, KI PRIDE
MIMO, KAJTI LE TAKO
DOBIŠ IZKUŠNJE, KI TI
BODO KASNEJE ENKRAT
ALI VEČKRAT PRIŠLE
PRAV.”**

svojih zaposlenih, z izvedbo tečajev nemškega jezika, španščine in italijanščine.

Katja: Strinjam se s tem, kar je povedal Andraž. Ko začneš delati, lahko razmišljaš širše, in če to podpira še delodajalec, so pogoji za nenehno rast in napredek maksimalno zagotovljeni. Oba se pa strinjata, da je najpomembnejša samoiniciativnost.

Načrti podjetja, službe za planiranje...

Andraž: V ospredju je avtomatizacija dela, tudi v smeri, da bi se zmanjšalo število zaposlenih. Sicer ne z odpuščanjem, ampak s premeščanjem v druge oddelke ali prevzemanjem bolj mehkih odločitev, kjer je zaenkrat avtomatizacija zaradi velike količine spremenljivk nemogoča. Praksa bo pokazala prednosti in slabosti novega sistema. Gre za precej velik zalogaj, ker je transportni problem specifičen in brez človeškega faktorja ne gre. K sreči imamo močno IT ekipo, ki nam pomaga pri razvijanju programa za večjo avtomatizacijo storitve. Vseh procesov ne moreš nadzorovati, lahko pa jih optimiziraš in pri tem ugotoviš, kaj je izvedljivo in kaj ne. Načrtujemo širitev na druge trge. V ospredju je krepitev italijanskega in hrvaškega trga. Razvoj gre vedno naprej, idej je veliko kot npr. širjenje mreže, ne samo na letališča, mestni in primestni promet, tudi na subvencioniran prevoz za otroke, prevoze na delo. Nikoli ne smeš zaspiti na lovorikah preteklega dela.

Kako pa gledate na svojo konkurenco, prevozi.org. Ali so sploh konkurenca?

Prevozov.org ne vidimo kot konkurenta, ampak kot kanal oglaševanja, nekakšna dopolnilna storitev v prevozništvu potnikov. Na GoOpti se ljudje lahko zanesejo, smo točni, kar je še zlasti pomembno takrat, ko ljudje kupijo letalske karte, križarjenja v naprej. Na prevoze, ponujene na nekaterih ostalih straneh, se ne moreš zanesti, ne veš, s kom imaš opravka, ali bo prišel, odpovedal, ali bo pravočasen, ali bo v avtu dovolj prostora za prtljago ipd.

In načrti, cilji za naprej?

Andraž: Trenutno ostati kjer sem, ker imam še veliko elana za delo, hkrati pa tudi dober kolektiv. Vedno se najdejo pomanjkljivosti, vedno se najde način za izboljšanje procesov. Cilj podjetja je poslovati s čim manj stroški, a pri tem še vedno skrbeti za dobro počutje strank, da ostanejo zvesti GoOptiju. Temu se nenehno prilagajajo tudi modeli odločanja. Tako da dela in izzivov ne bo zmanjkalo. Hkrati se zavedam, da ni nič sto procentno in da ne smeš vzeti trenutno zaposlitev za samoumevno in doživljenjsko ter zaspiti.

Katja: Zaenkrat se vidim tu, kjer sem, saj se vsakodnevno srečujem z novi izzivi. Če jih bo kdaj zmanjkalo, bom pa potem videla, kam me bodo ponesla nova poznanstva in izkušnje, saj nikoli ne vemo, kaj nam bo prinesel jutri.

KO SE PO SLUŽBO ODPRAVIŠ V TUJINO

Denis Jurman je diplomant univerzitetnega študijskega programa, ki se je odločil, da bo svojo kariero in poklicne ambicije gradil v tujini.

Trenutno dela kot "Supply Chain Planner" v londonskem podjetju Speciality Drinks Ltd. Podjetje se ukvarja z distribucijo alkoholnih pijač in dražbo redkih viskijev.

Za študij logistike sem se odločil, ker se mi je kot dijaku zdela najbolj privlačna. Ker logistika kot taka povezuje svet z različnimi računalniškimi in matematičnimi modeli, se mi je po informativnem dnevu na fakulteti zdelo, da je študij vreden mojega truda in časa.

Fakulteta mi je prikazala svet v drugačni luči in pokazala stvari, ki jih navadno vidimo na televiziji. Izjemno zanimivo se mi je zdelo, kako delujejo velika pristanišča, kakšni so transportni kontejnerji, zakaj in kako se uporabljajo, kako delujejo ogromna ali mala skladišča v svetu in doma itd. Fakulteta mi je dala vpogled v to, kaj je v svetu sploh mogoče, v katero smer se logistika razvija.

Seveda se mi je kot mlademu študentu zdelo izjemno poglobljeno znanje matematičnih metod in računalništva nepomembno, vendar danes, ko si želim v svetu ustvariti kariero, pogosto odpiram stare zapiske s fakultete, saj mi osvojeno, čeprav že malo pozabljeno znanje, daje veliko konkurenčno prednost pred drugimi in mi odpira vrata do napredovanja in višje plače.

V zadnjem letniku dodiplomskega študija sem se odločil, da grem preko programa Erasmus študirati

v tujino, natančneje na Madeiro. Izkušnja je neprecenljiva, saj dobiš prijatelje iz celega sveta. Potuješ lahko po celemu svetu in skoraj v vsaki državi boš imel prijatelja, s katerim si preživel dneve na študijski izmenjavi. Največja napaka, ki sem jo naredil pri izmenjavi je bila, da sem sem se odločil za polletni študij in ne celoletni. Izkušnjo, da nekaj časa študiraš in živiš v tujini, priporočam prav vsakemu.

Po končanem dodiplomskem študiju sem bil mnenja, da želim več. Ker se mi je zdel dodiplomski študij zanimiv, sem bil prepričan, da mi bo poglobljeno

in dodatno znanje pomagalo pri karieri. Na magistrskem študiju je postalo izjemno zanimivo, saj sem imel priložnost sodelovati s profesorjem na realnih primerih in pri tem uporabljati znanje, ki sem ga pridobil preko študijskih let. To mi je dalo še dodatno motivacijo za dokončanje študija.

S pridobljenim znanjem na fakulteti sem odšel v Veliko Britanijo. Iskanje službe v Londonu je popolnoma drugačno kot v Sloveniji. Poteka preko interneta, kjer se prijaviš na različne spletne strani in potem pričakuješ klic od zaposlitvenih agentov, ki selekcionirajo kandidate preko telefona. Zato se je potrebno izkazati z dobrim življenjepisom in veselim do dela že v samem telefonskem razgovoru.

Trenutno sem zaposlen v Speciality Drinks Ltd kot Supply Chain Planner. Podjetje se ukvarja z distribucijo alkoholnih pijač in dražbo redkih viskijev. Podjetje dobavlja več kot 30000 alkoholnih izdelkov iz celega sveta, zato skladišče ni ravno majhno. Sam sem odgovoren za dobavo blaga od dobaviteljev do skladišča in uravnavanje zadostnih zalog v skladišču. Prav tako sem odgovoren za odpremo do strank ali drugih manjših distributerjev po celem svetu. Ker v logistiki nikoli ne gre vse po planu, je potrebno tudi odpravljati vse težave, ki se dogajajo v skladišču s 150 zaposlenimi pri prejemu/odpremi blaga.

Delo, ki ga sedaj opravljam, mi ugaja, ker se ukvarjam s celotno oskrbovalno verigo, torej dobavitelji, skladišči, prevozniki, carino in strankami, s čimer pridobivam ogromno praktičnega znanja, ki mi bo zelo koristilo pri nadaljnji karieri in predstavlja potencial za naprej. Kot vsak zaposleni tudi jaz čakam, da mi bo omogočen naslednji korak v podjetju, vendar kljub temu, če bom imel, ali pa ne, priložnost za napredovanje v podjetju, je trg dela v Londonu tako velik, da se z malo truda vedno najde korak v karieri v drugem podjetju. London je mesto priložnosti, zato nikoli ne smeš obstati na enem mestu.

Kakor hitro začutiš, da ti trenutna služba ne ugaja več oziroma ni več pravega izziva je čas, da poiščeš novo službo. Potrebno se je le navaditi, da menjava službe ni slaba stvar, kakor je bilo mišljeno v starih časih, ampak je to izjemno pozitivno za rast in razvoj kariere. Zato imam zastavljen visok cilj in upam, da mi nekega dne uspe.

Univerza v Mariboru

Fakulteta za logistiko

Pripravili:

Valerija Kotnik

Manca Zrinski

Fakulteta za logistiko Univerze v Mariboru
maj 2017